

هل العدد في يشوع 5, 1 ترجمته في

فانديك محرفه لاثبات ان يشوع هو

كاتب السفر ؟ يشوع 5:1

Holy_bible_1

الشبهة

يشوع 1/5 - 4 (وعندما سمع جميع ملوك الأموريين الذين في عبر الأردن غربا, وجميع ملوك الكنعانيين الذين على البحر, أن الرب قد يبس مياه الأردن من أمام بني إسرائيل حتى عبرنا, ذابت قلوبهم ولم تبق فيهم روح بعد من جراء بني إسرائيل. , في ذلك الوقت قال الرب ليشوع:

اصنع لنفسك سكاكين من صوان, وعد فاختن بني إسرائيل ثانية. , فصنع يشوع سكاكين من صوان وختن بني إسرائيل في تل القلف. (

لو لاحظنا أن الكلام عن يشوع في هذا النص بصيغة الغائب إلا الكلمة الموجودة في العدد الأول (حتى عبرنا) فيستدل بها النصارى لإثبات أن يشوع هو الكاتب !!.

وهذا ما نسميه تحريف لتدعيم فكر لاهوتي فالكلمة العبرية تقول :

Jos5:1 : ויהי כששמע כל־מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל־מלכי הכנעני אשר על־הים את אשר־הוביש יהוה את־מי הירדן מפני בני־ישראל עד־עברנו וימס לבבם ולא־היה בם עוד רוח מפני בני־ישראל: (

فالنص يقول حتى عبورهم ولا تعني أن النص كما في ترجمة الفانديك ولذلك في الترجمات الأخرى ستجد عبروا وإليكم بعضها

الترجمة العربية المشتركة : بأن الرب جفف مياه الأردن قدام بني إسرائيل حتى عبروا .

الترجمة الكاثوليكية:بأن الرب جفف مياه الأردن قدام بني إسرائيل حتى عبروا .

الترجمة التفسيرية الحياة: أن الرب قد جفف نهر الأردن أمام بني إسرائيل حتى عبروه .

وحتى لا نطيل عليكم فلا يوجد نص في سفر يشوع يدلل من قريب أو من بعيد على أن كاتب هو يشوع بل كاتب السفر مجهول .

الرد

استعجب من المشككين الذين يدعوا العلم ويخترع شبها وتقسيمات لاساس لها

وندرس معا الترجمات المختلفه الحديثه والقديمه والاصل العبري حتي نتأكد من ترجمه

الصحيحه

التراجم الانجليزيه

اولا التي كتبت عبرنا

Jos 5:1

(ASV) And it came to pass, when all the kings of the Amorites, that were beyond the Jordan westward, and all the kings of the Canaanites, that were by the sea, heard how that Jehovah had dried up the waters of the Jordan from before the children of Israel, until we were passed over, that their heart melted, neither was there spirit in them any more, because of the children of Israel.

(Bishops) And whe al the kinges of ye Amorites which are beyonde Iordane westwarde, and al the kynges of the Chanaanites which were by the sea, heard howe ye Lorde had dried vp the waters of Iordane before

the chyldren of Israel yntill we were gone ouer, their heartes faynted for feare, and there was no spirite in them any more for the presence of the children of Israel.

(FDB) Et il arriva que, lorsque tous les rois des Amoréens qui étaient en deçà du Jourdain vers l'occident, et tous les rois des Cananéens qui étaient près de la mer, entendirent comment l'Éternel avait mis à sec les eaux du Jourdain devant les fils d'Israël jusqu'à ce que nous fussions passés, leur coeur se fondit, et il n'y eut plus de courage en eux, à cause des fils d'Israël.

(FLS) Lorsque tous les rois des Amoréens à l'occident du Jourdain et tous les rois des Cananéens près de la mer apprirent que l'Éternel avait mis à sec les eaux du Jourdain devant les enfants d'Israël jusqu'à ce que nous eussions passé, ils perdirent courage et furent consternés à l'aspect des enfants d'Israël.

(Geneva) Nowe when all the Kings of the Amorites, which were beyond Iorden Westward, and all the Kinges of the Canaanites which were by the Sea, heard that the Lord had dried vp the waters of Iorden before the children of Israel yntill we were gone ouer, their heart fainted: & there was no courage in them any more because of the children of Israel.

(KJV) And it came to pass, when all the kings of the Amorites, which *were* on the side of Jordan westward, and all the kings of the Canaanites, which *were* by the sea, heard that the LORD had dried up

the waters of Jordan from before the children of Israel, until we were passed over, that their heart melted, neither was there spirit in them any more, because of the children of Israel.

(KJV-1611) And it came to passe when all the Kings of the Amorites which were on the side of Iordan Westward, and all the Kings of the Canaanites, which were by the Sea, heard that the Lord had dried vp the waters of Iordan from before the children of Israel, yntill we were passed ouer, that their heart melted; neither was there spirit in them any more, because of the children of Israel.

(MKJV) And it happened, when all the kings of the Amorites who *were* on the west side of the Jordan, and all the kings of the Canaanites who *were* by the sea, heard that Jehovah had dried up the waters of Jordan in front of the sons of Israel until we had passed over, that their hearts melted. Neither was there spirit in them any more, because of the sons of Israel.

(RV) And it came to pass, when all the kings of the Amorites, which were beyond Jordan westward, and all the kings of the Canaanites, which were by the sea, heard how that the LORD had dried up the waters of Jordan from before the children of Israel, until we were passed over, that their heart melted, neither was there spirit in them any more, because of the children of Israel.

(Webster) And it came to pass, when all the kings of the Amorites who *were* on the side of Jordan westward, and all the kings of the Canaanites

who *were* by the sea, heard that the LORD had dried up the waters of Jordan from before the children of Israel, until we had passed over, that their heart melted; neither was there spirit in them any more, because of the children of Israel.

التي كتبت عبروا

(BBE) Now when the news came to all the kings of the Amorites on the west side of Jordan, and all the kings of the Canaanites living by the sea, how the Lord had made the waters of Jordan dry before the children of Israel, till they had gone across, their hearts became like water, and there was no more spirit in them, because of the children of Israel.

(Darby) And it came to pass when all the kings of the Amorites, who were beyond the Jordan westward, and all the kings of the Canaanites, who were by the sea, heard that Jehovah had dried up the waters of the Jordan from before the children of Israel, until they had passed over, that their heart melted, and there was no spirit in them any more, because of the children of Israel.

(DRB) Now when all the kings of the Amorrites, who dwelt beyond the Jordan, westward, and all the kings of Chanaan, who possessed the places near the great sea, had heard that the Lord had dried up the waters of the Jordan before the children of Israel, till they passed over, their heart failed them, and there remained no spirit in them, fearing the coming in of the children of Israel.

(ESV) As soon as all the kings of the Amorites who were beyond the Jordan to the west, and all the kings of the Canaanites who were by the sea, heard that the LORD had dried up the waters of the Jordan for the people of Israel until they had crossed over, their hearts melted and there was no longer any spirit in them because of the people of Israel.

(LITV) And it happened, when all the kings of the Amorites beyond the Jordan, toward the sea, and all the kings of the Canaanites which *were* by the sea, heard how Jehovah dried up the waters of the Jordan before the sons of Israel, until they crossed over, their heart was melted. And there was not any more spirit in them before the sons of Israel.

التي لم تكتب عبرنا او عبروا ولكن ترجمة المضمون

(CEV) The Amorite kings west of the Jordan River and the Canaanite kings along the Mediterranean Sea lost their courage and their will to fight, when they heard how the LORD had dried up the Jordan River to let Israel go across.

(GNB) All the Amorite kings west of the Jordan and all the Canaanite kings along the Mediterranean Sea heard that the LORD had dried up the Jordan until the people of Israel had crossed it. They became afraid and lost their courage because of the Israelites.

(GW) All the Amorite kings west of the Jordan River and all the Canaanite kings along the Mediterranean Sea heard that the LORD had dried up the Jordan River so that the Israelites could cross. So they lost heart and had no courage left to face the people of Israel.

ونلاحظ شيئ هام وهو ان التراجم القديمه من القرن الخامس عشر والسادس عشر والسابع عشر كتبت عبرنا . والشئ المهم في هذه التراجم انها ترجمت قبل ان يظهر النقد الاعلي الذي يتكلم عن قانونية الاسفار اذا ترجمه بدون اي هدف لاثبات ان يشوع هو كاتب السفر لان الشبهات لم تكن ظهرت اصلات وقت الترجمات بل ظهرت بعد هذا بقرنين من الزمان

اذا ما ادعاه المشكك كذب وتاليف من ذهنه وهو تحريف لدعم فكر لاهوتي هو تعبير تدليسي منه

واتي الي النص العبري وهو الاله في حديثنا

(HOT) ויהי כשמע כל־מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל־מלכי הכנעני אשר על־הים את אשר־הוביש יהוה את־מי הירדן מפני בני־ישראל עד־עברנו וימס לבבם ולא־היה בם עוד רוח מפני בני־ישראל:

1 wayəhî kišəmə‘a kāl-maləḵê hā‘ēmōrî ‘ăšer bə‘ēber hayyarədēn
yāmmâ wəḵāl-maləḵê hakən^a‘ănî ‘ăšer ‘al-hayyām ‘et ‘ăšer-hwōbîš
yəhwâ ‘et-mê hayyarədēn mipənê bənê-yiśērā‘el ‘ad-‘ābərānû
wayyimmas ləbābām wəlō’-hāyâ bām ‘wōḏ rūḥa mipənê bənê-yiśērā‘el:
s

وترجمته حرفيا

Masoretic

5:1 And it came to pass, when all the kings of the Amorites, which were on the side of Jordan westward, and all the kings of the Canaanites, which were by the sea, heard that the LORD had dried up the waters of Jordan from before the children of Israel, until we were passed over, that their heart melted, neither was there spirit in them any more, because of the children of Israel.

والنص الماسوريته هو الذي استشهد به المشكك وادعي انه يقول عبروا رغم ان النص يقول

عبرنا

ولكن بقية النسخ العبري من المخطوطات المختلفة نجد ملحوظة مهمة وهي

5:1 יהושע Hebrew OT: BHS (Consonants Only)

.....
ויהי כשמע כל־מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל־מלכי הכנעני אשר עלי־הים את

אשר-הוביש יהוה את-מי הירדן מפני בני-ישראל עד-[כ עברנו] [ק עברם] וימס לבבם
ולא-היה בם עוד רוח מפני בני-ישראל: ס

5:1 Hebrew OT: Westminster Leningrad Codex

וַיְהִי כַשֶּׁמֶעַ כָּל־מַלְכֵי הָאָמָרִי אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה וְכָל־מַלְכֵי הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר עַל־הַיָּם
אֶת אֲשֻׁר־הַ וּבִישׁ יְהוָה אֶת־מֶנֶּח הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עַד־ [עֲבָרְנוּ כ] [עֲבָרְם ק] וַיִּמָּס
לִבָּבָם וְלֹא־הָיָה בָּם עוֹד רוּחַ מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל: ס

5:1 Hebrew OT: WLC (Consonants Only)

ויהי כשמע כל-מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל-מלכי הכנעני אשר עליהם את
אשר-הוביש יהוה את-מי הירדן מפני בני-ישראל עד-
עברנו כ] [עברם ק] וימס לבבם ולא-היה בם עוד רוח מפני בני-ישראל: ס

5:1 Hebrew OT: WLC (Consonants & Vowels)

וַיְהִי כַשֶּׁמֶעַ כָּל־מַלְכֵי הָאָמָרִי אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה וְכָל־מַלְכֵי הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר עַל־הַיָּם
אֶת אֲשֻׁר־הַ וּבִישׁ יְהוָה אֶת־מֶנֶּח הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עַד־
עֲבָרְנוּ כ] [עֲבָרְם ק] וַיִּמָּס לִבָּבָם וְלֹא־הָיָה בָּם עוֹד רוּחַ מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל: ס

5:1 Hebrew OT: Aleppo Codex

.....
א ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים
(עברם) וימס לבבם ולא) את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו
{היה במ עוד רוח מפני בני ישראל }פ

.....
Hebrew Bible יהושע 5:1

.....
ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את
אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו וימס לבבם ולא היה במ
עוד רוח מפני בני ישראל:

والملاحظة هي ان كثير من النسخ العبري مثل مخطوطة لננגראד ذكرت ان الكلمة في النص
عبرنا وفي الهامش او بين الاقوس في النسخ الالكترونية وضعت علامة كيري وكتبت عبروا
سبب الاختلاف هو ان الكلمة تكتب عبرنا وتقرأ عبروا وبدا من نسخ من القرن العاشر
الميلادي بها عبرنا في النص وكلمة عبروا في الهامش للقراء

فمكتوب فيها

עזר-עברנו

ad-‘ābərānû

التي تعني عبرنا

وفي الهامش

עֲדָ- עֲבָרָם

‘ad- ‘ābērām

هذا يعني عبروا

(وتعبر عبرتم بالعبري לעברכם)

فهي تكتب عبرنا وتقرأ عبروا

ونجد في كتاب قرائات كيري شرح لهذا الامر

The Qere readings

كانت الكلمة المكتوبة عبرنا وتقرأ عبروا وتم تعديل الكلمة في القرن العاشر علي هامش النص

الاصلي من عبرنا الي عبروا لكي يكون الاسلوب اوضح ولكن لاجلال الماسوريته للنص الاصلي

كتبوها في الهامش لترك النص الاصلي (عبرنا) بدون تغيير

ولتاكيد ذلك اقدم صورة مخطوطة اليبوا التي توضح هذا الامر وهي من القرن العاشر الميلادي

המחברות אשר ב' ארבע נוסחאות וקצת שונו מן ה
מחברות אשר ב' ארבע נוסחאות וקצת שונו מן ה

[illegible]

מבטן מן הים לאמר מה אבנים
ותאמר להם ואמרתי להם
אשר הם עשיתי כדבר הזה
אמרתי ויהיו בשר ודם
ביתם יהיה וזה יהיה אבם
האמר להם לכו לבני ישראל
שעליהם נתקדשתי וישא
כאשר צוהו יהוה שישא
שם עשרה אבנים מעדן
היה זה כאשר ברכי והוא
היה שם למספר שבעה
ישראל ויהיו הם עמם
הכל והאבנים שישא
עשרה אבנים וקדש שם
בית החדש ויהיו אבן
ההוא שם ישראל ויהיו
היה שם על השם הזה
והיה שם ישראל ויהיו
בית החדש על שם
היה אשר צוה יהוה את
היה על ידי אלהים ככל
אשר צוה משה את יהוה
ויהיו השם שם ויהיו
כאשר חם כל העם לעד
ועד ויהיו ויהיו
לפי שם שם ויהיו
אשר שם שם ויהיו
שם שם ישראל

[illegible]

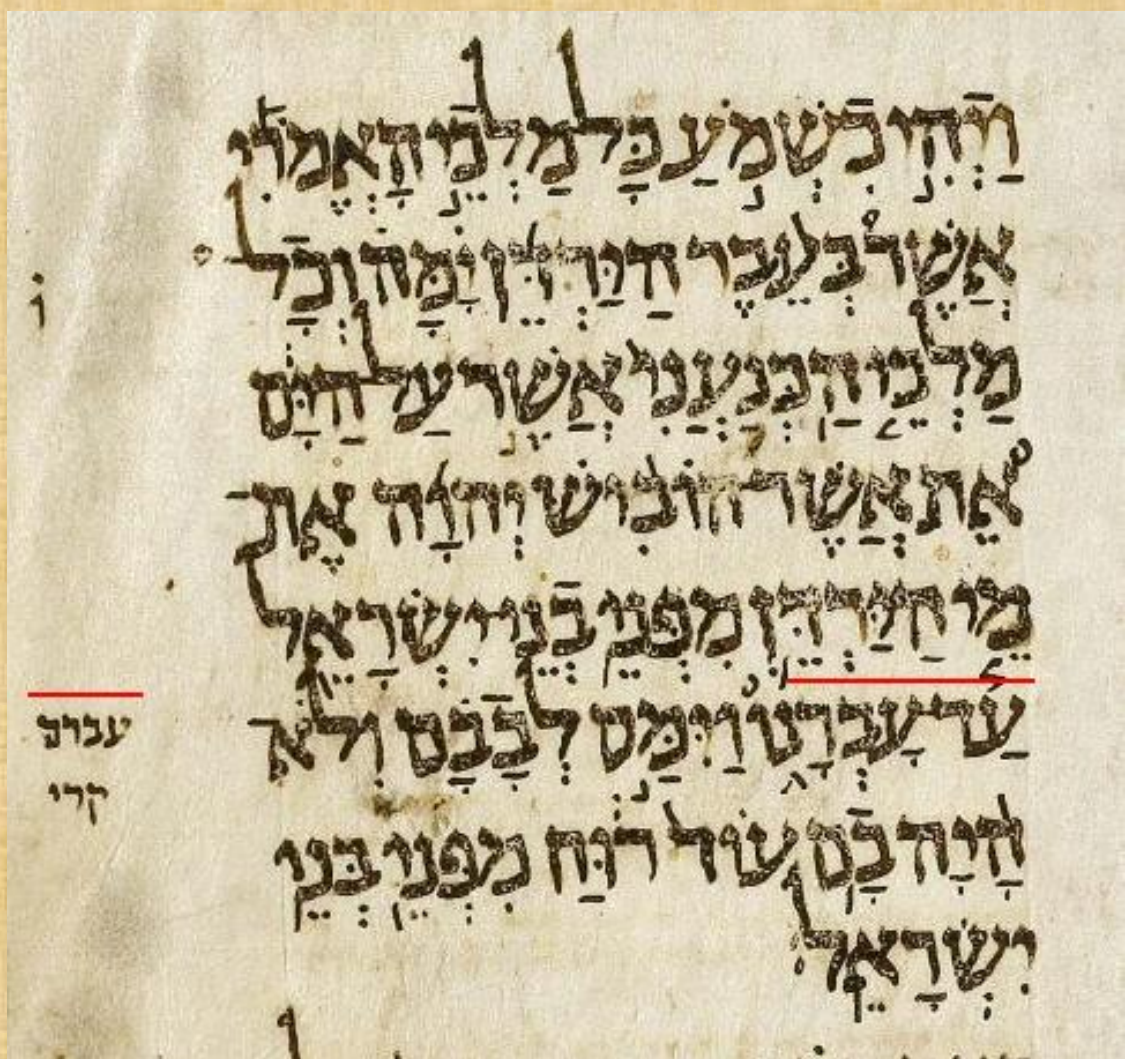
מחולאת אבותם לאמר מה
האבנים האלה וזה עתה
אתם כם לאמר כיבש
עבר ישראל את הירדן
הנה אשר חזבי יתה
אליהם אתם עתה
מפני כן עברתם אשר
עשו יתה אליהם להם
סוף אשר חזבי מפני
עוונותי למען עת כל
עוונותי אמת יתה
וזאת היא למען יתה
את יתה אליהם כי יתה

והיכנסו אל הארץ
אשר יבשרו ויחזקו
מלכותם אשר על
את אשר חזבי יתה את
כי יתה מפני ישראל
שעוונותם להם ויא
יתה כן עתה מפני
ישראל

בעת ההוא אמר יתה אל
השם עשה לך חרות
ויסור שובל את בני
ישראל שמתו עש
השם חרות עתה וימל
את ישראל אל געת

[illegible]

མཁའ་ལྷོད་ཀྱི་སྐུ་གྲོལ་བླ་མ་རྒྱལ་བ་ཡི་སྤྱོད་པའི་ཕྱི་རྩེ་

فمكتوب فيها

עזר-עברנו

التي تعني عبرنا

وفي الهامش

עברם

يعني عبروا

وايضا نفس الامر في مخطوطة لننجراد من القرن العاشر الميلادي

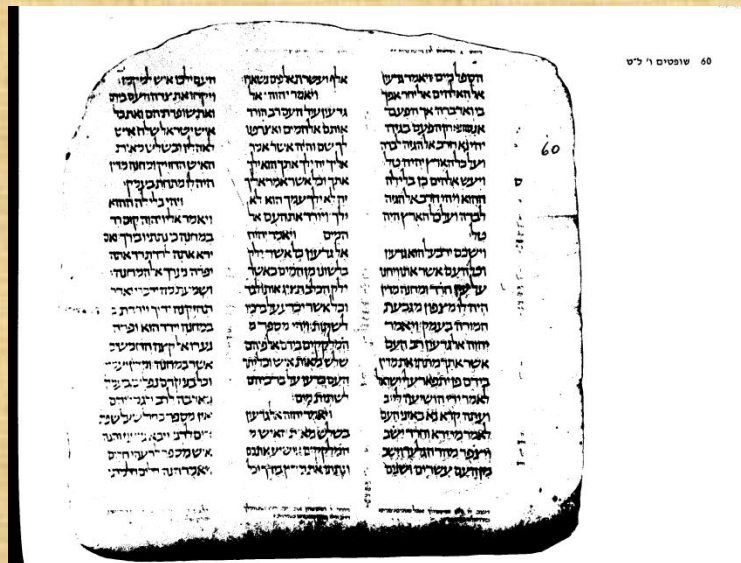
(وصورة احد صفحاتها)

اما في مخطوطه اقدم من القرن العاشر مثل مخطوطة القاهرة فنجد فيها فقط كلمة عبرنا دون

التعليق الهامشي

(وصورة احد صفحاتها)

إذا فالنص الاصيلي هو عبرنا فقط تعليق هامشي معلوم لسياق الكلام وليس تصحيح هو عبروا

واخيرا لتاكيد ان النص الاصيلي هو عبرنا

من كتاب نص العهد القديم حسب مخطوطات قمران

וְהָיָה כְשִׁמְעוּ עַל-כֵּל-צֶדֶק

הָאֱמֶרֶת אֲשֶׁר זָעַזַּעַר

הָאֶרֶץ מִכָּח

וְעַל-כֵּל צֶדֶק הָאֶרֶץ זָעַזַּעַר

אֲשֶׁר עָל-הָאֶרֶץ אֵת

אֲשֶׁר-הָאֶרֶץ זָעַזַּעַר מִכָּח

אֵת-מִכָּח הָאֶרֶץ מִכָּח

זָעַזַּעַר-הָאֶרֶץ זָעַזַּעַר-4

עָזַזַּעַר וְהָאֶרֶץ זָעַזַּעַר

וְהָאֶרֶץ זָעַזַּעַר מִכָּח

וְהָאֶרֶץ זָעַזַּעַר

זָעַזַּעַר-הָאֶרֶץ זָעַזַּעַר

ויהי כשמע כל-מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל-מלכי הכנעני אשר על-הים את

אשר-הוביש יהוה את-מי הירדן מפני בני-ישראל עז-עברנו וימס לבבם ולא-היה במ

עוד רוח מפני בני-ישראל

إذا كما رأينا ان كلمة عبرنا هي الاصلية والصحيحة ولكن بعض الترجمات القديمة وضعت كلمة

عبروا لسياق الكلام والماثوريتك قرروا وضعها في هامش العدد مع الاحتفاظ بالكلمة الاصلية

في سياق العدد وهي عبرنا

وبعد اثبات اصالة كلمة افيرنو او عفيرنو التي تعني عبرنا

اقدم دليل قاطع ان المشكك اخطأ في ترجمتها عبروا من نص الماسوريته وهو

كيف استخدمت الكلمة التي هو اشار اليها بنفسه وادعي انها تعني عبروا رغم انها تعني عبرنا ؟

عبرنو

هذه الكلمة جاءت في اعداد كثيره في العهد القديم ولكهم ترجموا بمعني عبرنا وندرس معا بعضهم

سفر التثنية 29: 16

16 لأنكم قد عرفتم كيف أقمنا في أرض مصر، وكيف اجتزنا في وسط الأمم الذين مررتم بهم

כי־אתם ידעתם את אשר־ישבנו בארץ מצרים ואת אשר־עברנו בקרב הגוים אשר עברתם:

سفر العدد 14: 7

وكلما كل جماعة بني اسرائيل قائلين. الارض التي مررنا فيها لنتجسسها الارض جيدة جدا جدا

ויאמרו אל־כל־עדת בני־ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד:

وعدد مهم لانه من سفر يشوع نفسه الاصحاح السابق للعدد

سفر يشوع 4: 23

لان الرب الهكم قد يبس مياه الاردن من امامكم حتى عبرتم كما فعل الرب الهكم ببحر سوف

الذي يبسه من امامنا حتى عبرنا

اشر-هوبيش יהוה אלהיכם את-מי הירדן מפניכם עד-עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם

לים-סוף אشر-הוביש מפנינו עד-עברנו:

سفر التثنية 2: 14

والايام التي سرنا فيها من قادش برنيع حتى عبرنا وادي زارد كانت ثماني وثلاثين سنة. حتى

فني كل الجيل رجال الحرب من وسط المحلة كما اقسم الرب لهم

وهيמים اشر-הלكنو מקדש ברנע עד אشر-עברנו את-נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד-

תם כל-הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם:

سفر يشوع 24: 7

لان الرب الهنا هو الذي اصعدنا وآباءنا من ارض مصر من بيت العبودية والذي عمل امام

اعيننا تلك الآيات العظيمة وحفظنا في كل الطريق التي سرنا فيها وفي جميع الشعوب الذين

عبرنا في وسطهم

כי יהיה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת־אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה
לעינינו את־האתות הגדלות האלה וישמרנו בכל־הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים
אשר עברנו בקרבם:

واعتقد الصورة اتضحت وعرفنا ان المشكك لم يتكلم بالصواب بل اخطا في ترجمة الكلمة واخطا
في نص الشبهة

والنقطة الاخيره وهي ان العدد ليس الوحيد الذي يتكلم فيه يشوع بصيغة المباشرة وايضا هذا
ليس الدليل الوحيد علي ان يشوع هو كاتب سفر يشوع فقد شرحت في ملف هل يشوع هو
كاتب سفر يشوع ادله كثيره جدا لفظيه وتاريخيه وسياق الكلام ومن العهد القديم ومن العهد
الجديد

واكتفي بان المشككين ليس لهم اي مصداقيه

والمجد لله دائما